

Psalm 150

Alleluja.

Chwalcie Boga w świątyni jego,
Chwalcie go na ogromnym jego nieboskłonie,
Chwalcie go dla potężnych dzieł jego,
Chwalcie go za niezmierną wielkość jego!
Chwalcie go na głośnych trąbach,
Chwalcie go na harfie i cytrze!
Chwalcie go bębniem i płąsaniem!
Chwalcie go na strunach i flecie!
Chwalcie go na cymbałach dźwięcznych,
Chwalcie go na cymbałach głośnych!
Niech wszystko co żyje, chwali Pana!
Alleluja.

Wszepotężny Bóg stwarzając człowieka obdarował go nader hojnie. Włożył w jego serce tęsknotę za dobrem, za pięknem, za harmonią. Obdarzył go licznymi talentami, aby mógł realizować swoje marzenia, aby mógł stwórcy wyśpiewać swoją wdzięczność, swój podziw i zachwyt. Aby mógł stwórcę wielbić nie tylko słowem ale także czynem, pieśnią i muzyką.

Dlatego też wszędzie tam gdzie odbywają się nabożeństwa na chwałę Bogu obecny jest śpiew i muzyka. Tak też było i w nowopowstałej w 1912 roku społeczności Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Wiśle. Najpierw powstał chór upiększający swoimi pieśniami nabożeństwa, a następnie w drugiej połowie lat trzydziestych ubiegłego wieku z inicjatywy dwóch członków zborowego chóru - Jerzego Pilcha i Jana Cieślara powstał zamysł stworzenia zespołu muzycznego, który dał początek dzisiejszej orkiestrze. Według informatorów był to rok 1937. Sporą rolę w powstaniu tego załóżka orkiestry zborowej miała działająca w Wiśle w okresie przedwojennym świecka orkiestra dęta, a konkretnie jeden z jej członków: Szalbót od Goczola. To od niego pożyczano instrumenty i pobierano pierwsze wskazówki.

Początkowo zespół składał się z 6 osób. Z tego okresu zachowało się jedno zdjęcie zrobione podczas próby w plenerze. Od lewej siedzą: Jerzy Pilch z „Kwartyrów”, Ruben Cieślar, Andrzej Kajfosz z Jaworowej, Jan Świder, Józef Cieślar i Jan Cieślar. Na dalszym planie widoczne są zabudowania gospodarstwa w Jaworowej. W tym czasie zespół ćwiczył i grał tylko pieśni ze śpiewnika „Pieśni Syjońskie”. Niektórzy znali nuty i grali z nut, niektórzy grali tylko ze słuchu. Działalność zespołu przerwał wybuch II wojny światowej. W tym czasie nabożeństwa się nie odbywały, a wir działań wojennych porzucił muzykantów w różne strony.

Wojna niestety nie obeszła się z członkami zespołu łaskawie. Jeden z nich, Jerzy Pilch zginął tuż przed zakończeniem wojny, a drugi Ruben Cieślar zaginął gdzieś na obczyźnie bez wieści. Jednak chęć grania była silniejsza, więc do składu dołączył kolejny syn z rodziny

Cieślarów, Paweł Cieślár i w tym nowym 5 osobowym składzie orkiestra zagrała w 1947 roku na weselu Jerzego Szalbóta z Czarnego i Marii Szturc z Kozińców. Z tego wesela pochodzą 2 zdjęcia: grupowe z nowożeńcami, gośćmi i muzykantami, oraz bardzo czytelne zdjęcie samego zespołu. Stoją od lewej z instrumentami Jan Cieślár - bas, Paweł Cieślár - trąbka, Jan Świder - trąbka, Andrzej Kajfosz - klarnet, Józef Cieślár - puzon.

Pierwszym poważnym występem orkiestry po wojnie był wyjazd do Bielska, gdzie w 1948 roku odbył się Zjazd Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Wiślańska orkiestra składała się już wtedy z 10 muzykantów, a aby zespół dobrze się prezentował na tę okoliczność zostały zamówione jednakowe dla wszystkich czapki. Zdjęcie przedstawia orkiestrę wraz z uczestnikami Zjazdu. Od lewej w pierwszym rzędzie stoją: Karol Szalbot, Paweł Cieślár, Jan Szarzec, Jan Pilch, Aleksander Baron, Jan Świder, Józef Cieślár, Jerzy Cieślár, Paweł Marek/ z Jaworza/ i Jan Cieślár. Orkiestra i chór brały również udział w powojennym zjeździe Kościoła w Warszawie, który miał miejsce w połowie lat 50-tych.

Na tych zdjęciach pojawiają się w orkiestrze nowe osoby: Cieślár Jan z Cieńkowa, Wiśełka Rudolf i Józef Troszok. W okresie powojennym, aż do 1959 roku funkcję kierownika i dyrygenta orkiestry sprawował Jan Cieślár. Organizował próby, zdobywał nowy repertuar, który już wykraczał poza pieśni ze śpiewnika, pozyskiwał kolejnych orkiestrantów. Pomagał mu i wspierał go w tym jego młodszy brat Józef Cieślár. Należy tutaj podkreślić ogromne zaangażowanie Jana Cieślára w prowadzenie orkiestry, gdyż jako mieszkaniec Jaworza, po zawarciu związku małżeńskiego z Emilią Pilch w 1949 roku, musiał pokonywać spore odległości dojeżdżając do Wisły na próby. Jego zapał i zaangażowanie nie opuszczały go do końca jego dni. Z orkiestrą związał całe swoje życie, był inicjatorem powstania tej orkiestry i czynnie uczestniczył w występach przez 62 lata wyłączając okres wojny, z czego 14 lat przypadło na kierowanie zespołem. Zawsze był zaangażowany w sprawy orkiestry, a dla młodszych stanowił wzór rzetelności i punktualności.

W kolejnych latach począwszy od roku 1959 funkcję dyrygenta orkiestry sprawował Józef Cieślár, młodszy brat Jana. W tym okresie nastąpił największy wzrost liczebny orkiestry.

W roku 1961 w Trelkowie na Mazurach, odbywał się Zjazd Zjednoczenia Wschodniego i choć nie zachowało się ani jedno zdjęcie z tego wyjazdu to był on bardzo mile wspomniany przez orkiestrę, zwłaszcza rejs statkiem po kanale Giżyckim, który orkiestra umiała swoim repertuarem.

Oczywiście orkiestra w dalszym ciągu grała również w Wiśle, na przykład na ślubach. Na ślubnym zdjęciu Haliny Pawelec i Pawła Cieślára z 1961 roku skład orkiestry powiększył Paweł Krzok i Gustaw Pilch. Na ślubnym zdjęciu Emilii Wiśełki i Jana Cieślára z 1963 r. pojawiły się trzy kolejne osoby - Jerzy Pilch, gościnnie Ruben Cieślár i Jan Szarzec, a na zdjęciu Anny Krzok i Rudolfa Wiśełki z 1964 r. zauważamy kolejne nowe osoby: Józefa Kędziora i pierwszego członka z młodego pokolenia - Jerzego Cieślára (syna Józefa). Oprócz występów kościelnych za czasów dyrygentury Józefa Cieślára orkiestra zaczęła koncertować również dla mieszkańców Wisły i nie tylko. Zespół wędrował dolinami Wisły,

co jakiś czas robił postój i grał, a zainteresowanym słuchaczom rozdawano chrześcijańskie czasopisma. Z tego okresu zachowały się dwa bardzo ciekawe zdjęcia. Na pierwszym oprócz orkiestry są również niektórzy członkowie zboru, a wśród nich 4 kolejnych starszych zboru: Paweł Cieślar senior, Paweł Pilch, Jerzy Kajfosz i Józef Cieślar. Drugie zdjęcie przedstawia samą orkiestrę powiększoną o młode pokolenie w liczbie 10 osób. W pierwszym rzędzie od lewej najmłodszy członek orkiestry Janusz Cieślar, dalej Jerzy Cieślar, Tadeusz Krysta (który w orkiestrze gra do dziś), Józef Troszok, Władysław Szalbot, Jan Krysta, Jan Stekla, Paweł Krzok. W drugim rzędzie od lewej stoi Irena Kędzior/Geisler/, Anna Cieślar/Kocyan/, Jan Szarzec, Jan Kędzior, Andrzej Troszok (obecny dyrygent) i Józef Kędzior. W trzecim rzędzie Józef Cieślar (ówczesny dyrygent), Jan Cieślar (pierwszy dyrygent), Jan Cieślar z Cieńkowa, Jan Szalbot, Rudolf Wisetka, Jan Kohut, Gustaw Pilch.

28 czerwca 1969 roku orkiestra pojechała aż do Chojeńca koło Lublina na otwarcie nowego Domu Modlitwy i chrzest, w którym brał udział jeden z członków orkiestry. Ostatni etap podróży orkiestry jak widać odbył się furmankami konnymi.

W 1970 roku orkiestra grała na ślubie w Krasnej Wsi na Podlasiu, ale niestety nie zachowało się ani jedno zdjęcie dokumentujące tamten wyjazd. Są natomiast zdjęcia z połowy lat 70, gdzie do orkiestry dołączyła kolejna grupa młodzieży. W pierwszym rzędzie od prawej siedzą Bronisław Krzok, Erwin Wisetka /do dziś gościnnie w orkiestrze/ i Jan Wisetka (do dziś w orkiestrze). W drugim rzędzie nowe osoby to: drugi od lewej Bolesław Kocyan (do dziś w orkiestrze), trzeci Jan Procner, szósty Zdzisław Świder, siódmy Jerzy Szarzec oraz drugi z prawej Paweł Szalbot (do dziś w orkiestrze). Na kolejnym zdjęciu z początku lat 80 kolejne nowe twarze: pierwszy z lewej Stanisław Szarzec i Henryk Wrzecionko oraz pierwszy z prawej Paweł Szalbot, który na poprzednim zdjęciu zasłonięty był instrumentem. I kolejne zdjęcia z ustalonym składem z 1983 r. i późniejsze z 1985 roku ze zjazdu w Jeleniej Górze. Na zdjęciach z lat 90 widzimy kolejny wzrost orkiestry o następne pokolenie. Stoją od lewej Olga Kukła, Edyta Szalbot, piąty Radosław Troszok (do dziś w orkiestrze), dziewiąty Jarosław Szalbot (do dziś w orkiestrze) i czwarty od prawej Artur Kukła (również do dziś w orkiestrze). Na kolejnym zdjęciu orkiestra poszerzona o kolejne osoby Darek Kocyan, Janusz Kocyan, Piotr Cieślar, Marek Cieślar, Dorota Kukła i Katarzyna Kukła.

Józef Cieślar prowadził orkiestrę do 1999 roku, a więc 40 lat. Podobnie jak i jego brat Jan, całe swoje życie związał z orkiestrą. Za dyrygentury Józefa Cieślara orkiestra pod względem liczebności przeżywała największy rozkwit. Józef Cieślar stawiał na szkolenie młodzieży. Wciągnął w szeregi orkiestry dwa pokolenia: swoje dzieci i ich rówieśników, oraz swoje wnuki i rówieśników. Do orkiestry dołączyli dwaj jego synowie i córka, a po latach czterech wnuków. Miał umiejętność zachęcania dzieci i młodzieży do nauki gry na instrumentach oraz skutecznie szukał sponsorów, którzy dofinansowywali niektóre zakupy instrumentów. Młode pokolenie pobierało naukę gry na instrumentach przeważnie na prywatnych lekcjach u nieżyjącego już Bolesława Midra, w niektórych przypadkach w ognisku muzycznym, rzadziej w Państwowej Szkole Muzycznej

w Cieszynie. Należy też wspomnieć, że wielu muzyków było również członkami orkiestry Kuźni Ustroń, a podczas służby wojskowej wchodzili w skład orkiestr wojskowych. Józef Cieślar swój talent muzyczny uzupełnił częściowym kształceniem w Państwowej Szkole Muzycznej w Cieszynie, co pozwoliło mu na aranżowanie utworów na orkiestrę. Napisał dziesiątki utworów, a może nawet i więcej dla potrzeb swojej orkiestry. Były to różne pieśni i marsze. Pierwsze marsze, które orkiestra zaczęła grać pochodziły od Stanisława Hadyny, z którym Józef Cieślar nawiązał kontakt. Przez jakiś czas orkiestra współpracowała z orkiestrą czeską ze Śmiłowic, co zaowocowało wymianą repertuaru, który wykorzystywany jest przez orkiestrę do dziś. Mimo kłopotów ze zdrowiem, praca z orkiestrą i dla orkiestry dawała mu niesamowitą radość, a Pan dodawał mu sił do pokonywania trudności i kierowania tak dużym zespołem. Czynnie z orkiestrą pracował około 58 lat.

W roku 2001 po dwuletnim kryzysie jaki przechodziła w tamtym czasie orkiestra, jej prowadzenie przejął obecny dyrygent Andrzej Troszok związany z tą orkiestrą od 1967 roku. Warto więc zauważyć, że dzisiejszy jubileusz 80-lecia orkiestry pokrywa się również z jubileuszem 50-lecia /grania w tej orkiestrze/ obecnego dyrygenta. Po wielkiej fali emigracyjnej szeregi orkiestry zostały mocno przerzedzone. Jednak mimo kadrowych trudności orkiestra w dalszym ciągu gra na chwałę Bogu upiększając nabożeństwa noworoczne, dziękczynne, zjazdy połączone z uroczystością chrztów oraz śluby i pogrzeby. Jednak większość koncertów odbywa się poza kościołem, a skromny skład orkiestry w 2012 uzupełniają muzycy spoza Wisły: drugi od lewej Łukasz Szarzec/ Goleśzów/, Andrzej Hussar perkusja/ Ustroń Nierodzim/, drugi z prawej Szymon Smyk/Pszczyna/, trzeci z prawej Piotr Strugański /Jaworzno/

Od 2002 roku z inicjatywy pastora Włodzimierza Pilcha i ówczesnego starszego zboru Władysława Wrzecionko orkiestra rozpoczęła współpracę z Urzędem Miejskim w Wiśle w zakresie promocji zdrowia, dając w sezonie letnim, rok rocznie kilka bezpłatnych, godzinnych koncertów dla turystów i mieszkańców, patronując stoisku z bezpłatną literaturą o tematyce zdrowotnej.

W roku 2007 orkiestra przyjęła nazwę „Echo Adwentu”, a dwa lata później w roku 2009 zostało opracowane logo orkiestry i zakupione jednolite koszulki, na których wyhaftowano logo z nazwą orkiestry.

Orkiestra koncertuje rok rocznie podczas uroczystych nabożeństw w macierzystym zborze oraz w innych zborach z okazji zjazdów: koncertowała w Bielsku- Białej, Katowicach, Krakowie, Skoczowie i Markowej, a także w Nowym Sączu z okazji otwarcia nowego domu modlitwy.

Orkiestra daje również koncerty podczas programu Expo Zdrowie i tak zagrała m.in. w Chorzowie, Pszczynie, Rycerze Dolnej i Górnej oraz na Pikniku Seniora w Wiśle.

Orkiestra została też zaproszona na Dni Skoczowa, Dni Chrzanowa, Dni Ustronia, a także na Piknik Rodzinny w Zakliczynie i Brennej.

Trzykrotnie brała udział w pikniku organizowanym przez powiatową stację SANEPIDu „Czantoria dla zdrowia” na Czantorii, a także trzykrotnie uczestniczyła w festiwalu pieśni religijnej Hosanna w Częstochowie.

W czerwcu tego roku wzięła udział w Festiwalu Chrześcijańskich Orkiestr Dętych w Wiśle.

Przez pewien czas współpracowała z Misyjną Orkiestrą Dętą z kościoła Ewangelickiego w Wiśle, biorąc udział w łączonych próbach. Współpraca zaowocowała wymianą repertuaru, który jest grany przez orkiestrę do dziś.

Od wielu lat zespół współpracuje także z kierownictwem Domu Opieki „Samarytanin” i systematycznie koncertuje dla pensjonariuszy tego ośrodka.

Ponadto orkiestra koncertowała w Lipnicy Górnej, Andrychowie, Łańcucie, Jaworzu, Cieszynie, Pruchnej i na Równicy.

Ten etap historii wiślańskiej orkiestry charakteryzuje się ogromnymi możliwościami w zakresie pozyskiwania repertuaru, które stwarza internet i orkiestra wykorzystuje te możliwości. Ponadto korzysta także dzięki uprzejmości przewodniczącego Diecezji Wasyla Bostana z repertuaru adwentystycznych orkiestr dętych z Ukrainy. Dzięki temu orkiestra Echo Adwentu dysponuje dzisiaj bardzo bogatym i zróżnicowanym repertuarem.

Działalność orkiestry jest dofinansowywana od roku 2013 w ramach współpracy z gminą Wiśla w zakresie promocji zdrowia, dzięki czemu liczni słuchacze koncertów są zaopatrywani w materiały prozdrowotne. Także potrzeby orkiestry są częściowo zaspokajane z pozyskanych w ten sposób środków, co sprawia, że orkiestra może się rozwijać.

Aby docenić wkład muzyków oraz ich rodzin w działalność orkiestry, co roku jesienią organizowane jest zakończenie sezonu dla muzyków wraz z ich rodzinami. Zaś w sezonie letnim między koncertami organizowane są próby plenerowe, gdzie spotykają się nie tylko członkowie orkiestry, ale także ich rodziny oraz wszyscy chętni.

Podsumowując 80-letnią historię wiślańskiej orkiestry chcemy przede wszystkim nieść dziękczynienie i uwielbienie samemu Bogu, który swoim błogosławieństwem obdarzał nieprzerwanie inicjatorów jak i kontynuatorów tego chwalebnego przedsięwzięcia. Bowiem nie jest w mocy ludzkiej utrzymać i prowadzić zespół aktywny i chętny do działania przez 80 lat. Należy też podkreślić, że ogromne zasługi w funkcjonowanie i rozwój orkiestry położyła rodzina Cieślarów. /Zdjęcie 5 seniorów/

Wiślańska orkiestra zawsze była wspierana przez osoby spoza Wisły. Już od samych początków były to osoby z Jaworza, później Ustronia, Goleszowa, Jaworzna, Pszczyny czasem nawet spoza kościoła, gdyż muzyka łączy i jest ponad podziałami. W orkiestrze grały pokolenia i rodziny Cieślarów, Pilchów, Świdrów, Szalbotów, Szarców, Wisiełków, Troszków, Krystów, Steklów, Kędziorów, Krzoków, Kocyanów, Merkisów i wielu pojedynczych muzyków, których nie sposób tutaj wszystkich z imienia i nazwiska wymienić. Dlatego też przygotowaliśmy księgę Pamiątkową Orkiestry, gdzie została już

wpisana część osób. Pozostało jeszcze jednak wiele wolnych miejsc, dlatego też prosimy obecnych i byłych członków orkiestry o uzupełnienie tych wpisów. Za tabelami jest wiele wolnego miejsca, gdzie wszystkich gości i uczestników jubileuszu prosimy o dokonanie pamiątkowych wpisów. Księga jest wyłożona w holu.

Orkiestra jubilatka na dzień dzisiejszy gra w składzie: dyrygent a zarazem klarncista Andrzej Troszok, Jan Wisetka Trąbka, Tadeusz Krysta / Ustroń/ trąbka, Erwin Wisetka gościnnie/ Niemcy/trąbka, Artur Kukla trąbka, Paweł Szalbot tenor, Jarosław Szalbot tenor, Janusz Kocyan sax tenor, Radosław Troszok klarnet, Paweł Zając gościnnie/Katowice/klarnet, Bolesław Kocyan tuba, Dariusz Kocyan perkusja, Dorota Wantulok akordeon.

Prezentowany rys historyczny orkiestry został spisany przez Julię Troszok w oparciu o ustne relacje najstarszych jej członków, a także w oparciu o zachowany materiał fotograficzny. Wszystkim dziękuję za uwagę, a orkiestrze życzę zapału i entuzjazmu w służbie dla Pana i ludzi oraz powiększenia do stanu z lat 70 ubiegłego wieku.